

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 18. maj 2020
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Helene Fussing Clausen
Sagsnr.: 2020-0030-3840
Dok.: 1410251

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 983 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Nick Hækkerup

/

Katrine Busch

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 983 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren - på baggrund af at Kriminalforsorgen har en børneansvarligordning, der bl.a. har til formål at bevare og styrke kontakten mellem børn og indsatte forældre - redegøre for om det er ministerens holdning at dømte, som har forsøgt at slå deres barns mor ihjel, skal have lov til at sende breve til barnet med den risiko at man igennem brevet henvender sig til offeret man har forsøgt at slå ihjel?”

Svar:

Justitsministeriet skal indledningsvis generelt bemærke, at reglerne om tilhold i visse tilfælde kan give mulighed for at afskære en indsatskontakt med sit barn eller særbarn, selvom at tilholdet er rettet mod en forælder.

Ved et tilhold kan en person forbydes at opsøge en anden ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation, eller på anden måde kontakte eller følge efter den anden person, jf. § 1 i lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (tilholdsloven). Betingelserne for at meddele et tilhold følger af tilholdslovens § 2.

Et tilhold omfatter som udgangspunkt kun den person som efter tilholdslovens § 2 er krænket af den person, tilholdet gives til.

Ifølge tilholdslovens § 6 kan et tilhold udvides til at omfatte et medlem af forurettedes husstand, hvis det findes nødvendigt af hensyn til formålet med tilholdet. Det fremgår af lovens forarbejder, at et tilhold efter bestemmelsen også kan udvides til at omfatte et barn i hustanden. Det er en forudsætning, at betingelserne for tilhold er opfyldt, jf. tilholdslovens § 2, og at det anses for nødvendigt af hensyn til formålet med tilholdet at udvide foranstaltningen til at omfatte et medlem af den pågældendes husstand, herunder ud fra en proportionalitetsvurdering, jf. tilholdslovens § 12. Det fremgår videre, at der ved den nærmere udformning af et tilhold mv. f.eks. kan tages hensyn til, om den part, der får meddelt tilholdet, har ret til samvær med et barn, der bor hos forurettede. Det fremgår desuden af lovens forarbejder, at et tilhold f.eks. vil kunne udvides til også at omfatte den forurettedes særbarn, hvis den indklagede har begået forhold, der uanset at de er rettet mod barnets mor eller far, gør det nærliggende at antage, at fortsatte fredskrænkelser mv. også vil gå ud over barnet, eller at indklagede vil forfølge eller genere den forurettede gennem barnet. I det omfang, der ikke er samværsret til fælles børn, vil tilhold mod at kontakte fællesbørn også kunne komme på tale. Hvis der

er samværsret, må et tilhold i givet fald begrænses til et forbud mod kontakt, der rækker ud over det, som følger af samværsretten.

Det følger samtidig af tilholdslovens § 13, at et tilhold ikke omfatter kontakt, ophold eller færden, som af særlige grunde må anses for beføjet. Som eksempel på kontakt, som af særlige grunde må anses for beføjet, nævnes der i forarbejderne en situation, hvor et fælles barn akut bliver alvorlig sygt, og der ikke er andre, der har mulighed for tids nok at køre barnet på hospitalet, og hvor den pågældende overtræder et tilhold ved at køre barnet på hospitalet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at afsendelse af breve under kriminalforsorgens børneansvarligordning altid skal ske med udgangspunkt i de gældende regler for brevveksling.

I medfør af straffuldbyrdsloven har en afsoner ret til brevveksling. Breve til og fra en afsoner kan uden retskendelse åbnes og lukkes af personalet i afsonerens påsyn. Gennemlæsning af breve til og fra en afsoner kan alene ske, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen. I tilfælde, hvor gennemlæsning har fundet sted, kan et brev tilbageholdes, hvis det af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen ikke bør afsendes.

Breve fra en afsoner afleveres som oftest i en åben kuvert til personalet, som undersøger, at der ikke er ulovlige genstande med brevet. Efter endt kontrol lukkes kuverten. Breve til og fra afsonere vil - i overensstemmelse med reglerne i straffuldbyrdsloven - som udgangspunkt blive ekspederet uden gennemlæsning. Der skal således foreligge konkrete grunde til at gennemlæse et brev. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis fængslet har oplysninger om, at den indsatte tidligere under indsættelsen har kontaktet den forurettede imod dennes ønske. Dette gælder i særlig grad i sager, hvor den pågældende er dømt for at have begået personfarlig kriminalitet over for den forurettede.

Det bemærkes, at kriminalforsorgen i almindelighed ikke modtager oplysninger fra politiet om tilhold m.v. i forbindelse med varetægtsfængsling eller anmeldelse af en idømt straf til fuld-

byrdelse. Der har således ikke været fastlagt procedurer med henblik på at undersøge, om et givent brev, som den indsatte har ret til at sende, sendes til en person, som den indsatte har tilhold mod at kontakte.

Det bemærkes endelig, at kriminalforsorgen er i gang med at ændre retningslinjerne for udsendelse af materiale fra de børneansvarlige, således at det i videst mulige omfang sikres, at muligheden for at bevare og styrke kontakten mellem børn og indsatte forældre ikke misbruges til f.eks. at komme i kontakt med forurettede.”

Det er min opfattelse, at der er behov for at se på, om kriminalforsorgen har adgang til tilstrækkelige oplysninger om tilhold, så børneansvarligordningen ikke utilsigtet anvendes til, at en indsat kontakter en person, som den indsatte som følge af et tilhold ikke må kontakte.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at spørgsmålet om politiets underretning af kriminalforsorgen om tilhold vedrørende domfældte og varetægtsfængslede vil blive behandlet i forbindelse med et kommende udspil med nye initiativer mod stalking.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 984 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.